

in zoper moč in edinost avstrijske monarhije. Ker sta deželni zbor kranjski in društvo „Slovenije“ v istem vprašanji že prejšnji čas krepko povzdignila svoj glas zoper ta atentat na ustavo, zato je prav, da je tudi mlajše društvo protestovalo zoper ta ustavolom, čeravno je vse to bob v steno, dokler je sedanja ustavoverska koterija na konji, ktera „ustavo“ vsaki hip v ustih ima, v dejanji pa je hudodelnica fundamentalnih ustavnih člankov.

— (*Odbor Matice slovenske*) ima 7. dne t. m. popoldne ob 5. uri sejo, v kateri se med drugim bodo volili predsednik, namestnika, blagajnik, pregledovalca društvenih računov, dva ključarja, 6 odsekov in vrednik „Letopisa“.

— (*Beseda čitalnična*) v nedeljo se po soglasni razsodbi sme prištevati najlepšim, ki smo jih dozdej imeli pod navdušljivim vodstvom gosp. Valente. Izvrstni moški in ženski zbori, odlični samospevi in čveterospev, zanimiva deklamacija, lepa vojaška godba in mojsterski koncert na eufoniumu: vse se je vršilo na tako živo pohvalo, da se je večidel moralo ponavljati. V samospevih so se odlikovali gospodje Meden, Pucihar in Kuralt, kateri je v krasnem zboru „Cigani“ res prav „angeljsko“ pel. Počastil je to besedo s svojo pričujočnostjo v Florenco potovajoči profesor Jilovajskij iz Moskve s svojo gospo in hčerko ter se čudil izvrstni muzikalni zabavi.

— (*Dva in dvajseta predstava dram. društva*) v deželnem gledališči bo v nedeljo 10. marca. Predstavljale se bodo tri manjše mične igre: „Vdova in vdovec“, vesela igra v 1 dejanji, svobodno poslovenil dr. Jan. Bleiweis; — pred to že znana opereta v 1 dejanji „Vino, ženske, petje“; po igri pa nova opereta „Soprug pred durmi.“ Program predstave je mičen in gotovo privabi obilo občinstva.

— (*Sokolski večer*) bode v saboto 9. marca v steklenem salonu čitalnične restavracije. Program je zanimiv in bogato omišljen, omenimo le burko „Sitnost zaradi mebeljnov“, igranje na citrah in produkcije prve gorenske pevske družbe. Vstop imalo razun Sokolov vsi udje narodnih društev.

— (*Pobirki iz časnikov.*) To vam je bil krič brez konca in kraja po vseh „ustavoverskih“ časnikih, ko je prišlo na dan grof Hohenwartovo pismo, ki ga je pisal dr. Costi v zahvalo slovenske zaupnice, in ktero smo v poslednjih „Novicah“ priobčili. Od togote so se pénili in od straha trepetali, „majhnega“ dr. Costo pa bi bili radi snedli, ako bi jim ne bil prevelik — kajti vsi časnikarski lakaji ministerstva Auerspergovega predobro čutijo, da Hohenwart, mož malo besedi in železne mirnosti, ne bi bil ravno po dohodu iz Dunaja pisal tega pisma, ako bi ne bil zvedel ondi marsikaj, kar ministerstvo opominja na „memento mori.“ Klasično razpravlja to pismo „Politik“, ki v njem vidi zarijo nove dôle na političnem obnebj. — Zdaj pa pogledjmo v „Tagblatt“, kako se ta sirota rohní in divja od jeze, zato, ker v komisijo za dunajsko razstavo niso izvoljeni nekteri njegovih srčkov. Ali pa mislite, da je „Tagblattovnikom“ kaj mar za obrtnijstvo itd. naše dežele? Toliko kot za lanski sneg! Ako bi jim kaj bilo, morala bi se vedeti dela njihova! Njim je le za to, da bi „veliko besedo“ imeli v komisiji. Tudi mi obžalujemo, da so na Dunaji izpustili nektare, ki jih je nasvetoval zbor, ktereja je c. kr. deželni predsednik sklical v posvèt; pogrešamo g. Val. Krisperja, g. Tönies-a, g. Schollmajerja, ktereja ministerstvo kmetijstva samo pogreša; g. Brusa in g. Skaleta pri razstavnih opravilih že skušena, stavbenega svetovalca g. Potočnika in še drugih. Al za

božjo voljo! kaj pa bi Plautzi, Baumgartnerji, Hartmani in drugi taki pripomogli deželi v dunajski razstavi? Oni sami lahko pošljejo, če kaj imajo; al komisijnim udom bode treba nagovarjati in spodbujati naše domačine, da se udeležijo razstave, svetovati jim to in uno itd. To pa morajo le taki, ki med narodom živijo, zaupanje imajo, so delavni in imajo srce za domovino. Tak mož je bil ranjki Podrekar v Kamniku. Bode li mar kdo prof. Pergerja poslušal? Pri razstavi ne gre za to, da bi obrtnijo, umetnijo, kmetijstvo še le stvarili, ampak za to, da se, kar največ more, dobrega blaga vkup spravi in v razstavo pošlje. Kdor se za čast puli, „ud komisije“ biti, ta ne bode nič delal; kdor delati hoče, ima tudi zunaj komisije področja dovolj.

Milodari za stradajoče na Notranjskem in Dolenskem,

ki jih je g. Ivan Vilhar, blagajnik bivšega odbora, naznanil vredništvu „Novic“ in so jih poslali: Gosp. France Šabec Podgradom za neimenovane z 5, 3, 2, 1, 1, 1, 5, 1 gld., 50 in 50 kr., skupaj 20 gld., — gospodje: M. Herman, dež. odbornik v Gradcu 10 gld., L. P. v Puščavi 5 gld., Jožef Mastén, kaplan na Sladki gori 5 gld., France Kene, župnik na Sladki gori 5 gld., Janez Eder, župnik na Bohinski Beli od sebe in svojih farmanov 16 gld., France Kotnik, dež. poslanec 20 gld., Ivan Dolenc, inženir v Nagyberki 5 gld., preuzvišeni knezoškof Lavantinski dr. Jakob Maksimilijan Stepišnik 40 gold., Feliks Kramberger, korar v Borovi 1 gold., Janez Jane, župnik 9 gld. in g. Matija Kelemina, kaplan v Sulcbachu 1 gld., gosp. dr. Jan. Pogačar, stolni prošt v Ljubljani 40 gld., skupaj 177 gld.

Vredništvo „Novic“ je prejelo: od gosp. Fr. Pelhana, fajmoštra v Kastelneru v Istri 5 gld., gospodov Goričnik in Ledenig, trgovca v Ljubljani 20 gold., po gosp. J. Kobilci iz Škofje Loke 63 gold. 60 kr. kot čisti donesek tombole čitalnične, — od gosp. Fr. Ks. Sovana starejega v Ljubljani 25 gld., od gosp. Valentina Bleiweisa na Dunaji 100 gold.

„Novice“ milo prosijo: dajte, dajte, ki niste še dali! Revščina je velika. Zdaj se nakupujejo semena žitna, krompir in fižol, in denarja je veliko potreba.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — V zbornici poslancev se je v ponedeljek začela razprava državnega proračuna za letošnje leto, ki bode, kakor pravijo, v enem tednu končana. 23. dne t. m. prestane menda državni zbor čez velikonočne praznike. — Kaj se bode iz gališke resolucije izkuhalo, se še nič prav ne vé; to pa je vendar gotovo, da dokončnega sklepa o njej v tej sesiji ne bode; gališki deželni zbor bode imel še zadnjo besedo in s tem si bodo ustavoverci odpustili odprta vrata. — Na Dalmatince pa že Fortuna v podobi Auerspergovega ministerstva siplje darove za ubogljivo glasovanje za zasilno volilno postavo; že letos se jim bode začela železnica zidati, Ljubiša pride za ces. in kr. generalkonsula v Albanijo, dr. Klaić je „hofrath“ itd. Škoda, da nam danes prostora manjka, na tanko popisati, kako so se sukali Dalmatinci dan pred glasovanjem in dan glasovanja, da bi videli, koliko so bili mož beseda. „Slov. Narod“ je po „Obzoru“ prinesel odlomek Danilove korespondence iz Beča, s ktero se Dalmatinci hočejo opravičiti. „Narod“, ki je popred po zasluženji udrihal po izneverniki, udriha zdaj po glasoviti svoji doslednosti po kranjskih poslancih! Iz otrobov, ki jih je vezal Danilo, si je veliki politikar „Narodov“ spekel pogačo. Čudno!